

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

24 päivänä maaliskuuta 2022 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuluttajansuoja – Asetus (EU) N:o 1169/2011 –
Elintarviketietojen antaminen kuluttajille – Merkinnät – Pakolliset tiedot – Ainesosaluettelo –
Näiden ainesosien yksilöllinen nimi – Vitamiinin lisääminen elintarvikkeeseen –
Velvollisuus mainita kyseisen vitamiinin yksilöllinen nimi – Velvollisuutta mainita käytetty
vitamiiniformulaatio ei ole

Asiassa C-533/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Kúria (ylin tuomioistuin, Unkari) on esittänyt 20.10.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.10.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Somogy Megyei Kormányhivatal

vastaa

Upfield Hungary Kft.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Passer (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Biltgen ja N. Wahl,

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Somogy Megyei Kormányhivatal, asiamiehenään Sz. Kovács-Tátrai,
- Upfield Hungary Kft., edustajanaan J. Kovács, ügyved,
- Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja R. Kissné Berta,
- Kroatian hallitus, asiamiehenään G. Vidović Mesarek,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Sipos, B. Rous Demiri ja K. Talabér-Ritz,
kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 (EUVL 2011, L 304, s. 18) tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Somogy Megyei Kormányhivatal (Somogyn lääninhallitus, Unkari) ja Upfield Hungary Kft. ja joka koskee päätöstä, jolla kyseinen lääninhallitus määräsi Upfield Hungaryn muuttamaan sen Unkarissa kaupan pitämän tuotteen pakkausmerkintöjä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus N:o 1169/2011

- 3 Asetuksen N:o 1169/2011 1 artiklan, jonka otsikko on ”Kohde ja soveltamisala”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa säädetään perusta kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi elintarviketietojen osalta, ottaen huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset ja tietotarpeet, ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.”
- 4 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan f, n, o ja s alakohdassa täsmennetään, että asetuksessa sanalla ”ainesosa”, ilmaisulla ”virallinen nimi”, ilmaisulla ”tavanomainen nimi” ja sanalla ”ravintoaine” tarkoitetaan seuraavaa:

”f) ’ainesosalla’ elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, aromit, elintarvikelisiä aineet ja elintarvike-entsyymit sekä koostetun ainesosan osat mukaan lukien, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa; – –

– –

n) ’virallisella nimellä’ elintarvikkeen nimeä, josta säädetään elintarvikkeeseen sovellettavissa unionin säännöksissä, tai jos tällaisia unionin säännöksiä ei ole, sitä nimeä, josta säädetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jossa elintarviketta myydään loppukuluttajalle tai suurtalouksille;

o) 'tavanomaisella nimellä' nimeä, jonka sen jäsenvaltion kuluttajat, jossa elintarviketta myydään, mieltävät kyseisen elintarvikkeen nimeksi ilman, että nimeä tarvitsee selittää;

– –

s) 'ravintoaineella' proteiinia, hiilihydraattia, rasvaa, ravintokuitua, natriumia, vitamiineja ja kivennäisaineita, jotka luetellaan tämän asetuksen liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa, sekä aineita, jotka kuuluvat näihin ravintoaineryhmiin tai ovat niiden osia”.

5 Mainitun asetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Yleiset tavoitteet”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Elintarviketietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, kiinnittäen erityistä huomiota terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.”

6 Saman asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Hyvät tiedotuskäytännöt”, 2 kohdassa säädetään muun muassa seuraavaa:

”Elintarviketietojen on oltava oikeellisia, selviä ja kuluttajalle helposti ymmärrettäviä.”

7 Asetuksen N:o 1169/2011 9 artiklan, jonka otsikko on ”Luettelo pakollisista tiedoista”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–35 artiklan mukaisesti, jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu:

– –

b) ainesosaluettelo;

– –

l) ravintoarvoilmoitus.”

8 Kyseisen asetuksen 17 artiklan, jonka otsikko on ”Elintarvikkeen nimi”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Elintarvikkeen nimen on oltava sen virallinen nimi. Jos tällaista nimeä ei ole, elintarvikkeen nimen on oltava sen tavanomainen nimi, tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, on annettava elintarviketta kuvaava nimi.”

9 Mainitun asetuksen 18 artiklan, jonka otsikko on ”Ainesosaluettelo”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Ainesosaluettelo on otsikoitava tai sen edellä on oltava soveltuva otsikko, joka koostuu ilmauksesta 'ainesosat' tai sisältää sen. Sen on sisällettävä kaikki elintarvikkeen ainesosat painon mukaan alenevassa järjestyksessä sellaisina kuin ne ilmoitettiin niiden käyttöhetkellä elintarvikkeen valmistusprosessissa.

2. Ainesosat on soveltuvin osin ilmoitettava niiden yksilöllisellä nimellä 17 artiklan – – säännösten mukaisesti.”

- 10 Saman asetuksen 30 artiklan, joka koskee asetuksen 9 artiklan 1 kohdan I alakohdassa tarkoitetun ravintoarvoilmoituksen sisältöä, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Pakollisen ravintoarvoilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) energiasisältö; ja
- b) rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, hiilihydraatin, sokereiden, proteiinin ja suolan määrät.

– –

2. Edellä 1 kohdassa mainitun pakollisen ravintoarvoilmoituksen sisältöä voidaan täydentää ilmoittamalla seuraavista yhden tai useamman määrät:

– –

- f) mikä tahansa liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa lueteltu vitamiini tai kivennäisaine, jota esiintyy liitteessä XIII olevan A osan 2 kohdassa määritelty merkitsevä määrä.”

- 11 Asetuksen N:o 1169/2011 liitteessä XIII, jonka otsikko on ”Saannin vertailuarvot”, on A osa, joka koskee vitamiinien ja kivennäisaineiden päivittäisen saannin viitemääriä aikuisilla, ja sen 1 kohdassa luetellaan vitamiinit ja kivennäisaineet, jotka voidaan ilmoittaa, ja niiden ravintoaineiden vertailuarvot. Näihin vitamiineihin kuuluvat A-vitamiini ja D-vitamiini.

Asetus N:o 1925/2006

- 12 Vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin 20.12.2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1925/2006 (EUVL 2006, L 404, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1169/2011 (jäljempänä *asetus N:o 1925/2006*), sisältyy 3 artikla, jonka otsikko on ”Vitamiinien ja kivennäisaineiden lisäämistä koskevat vaatimukset” ja jonka 1 kohdassa täsmennetään, että ”elintarvikkeisiin saa lisätä vain liitteessä I lueteltuja vitamiineja ja/tai kivennäisaineita liitteessä II luetelluissa muodoissa tämän asetuksen sääntöjä noudattaen.”

- 13 Kyseisen asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Pakkausmerkinnät, esillepano ja mainonta”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joihin on lisätty vitamiineja ja kivennäisaineita ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Annettavat tiedot ovat ne, joita tarkoitetaan [asetuksen N:o 1169/2011] 30 artiklan 1 kohdassa[,] sekä elintarvikkeen sisältämien, siihen lisättyjen vitamiinien ja kivennäisaineiden kokonaismäärät.”

- 14 Mainitun asetuksen liitteessä I, jonka otsikko on ”Vitamiinit ja kivennäisaineet, joita elintarvikkeisiin voidaan lisätä”, viitataan muun muassa A-vitamiiniin ja D-vitamiiniin.

- 15 Saman asetuksen liitteessä II mainitaan vitamiiniformulaatioina ja kivennäisaineina, joita elintarvikkeisiin voidaan lisätä, otsikon ”A-vitamiini” alla neljä vitamiiniformulaatiota eli retinoli, retinyyliasetatti, retinyyliipalmiitti ja beeta-karoteeni. Siihen sisältyy myös otsikon ”D-vitamiini” alla kaksi vitamiiniformulaatiota eli kolekalsiferoli ja ergokalsiferoli.

Unkarin oikeus

- 16 Elintarvikeketjusta ja sen virallisesta valvonnasta annetun vuoden 2008 lain nro XLVI (az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény) 10 §:n 1 momentin mukaan elintarvikkeita voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos niiden merkintöihin sisältyy unkarin kielellä ja yleisesti ymmärrettävällä, selkeällä ja helposti luettavalla tavalla tiedot, joista säädetään kyseisen lain täytäntöönpanemiseksi annetuissa oikeussäännöissä ja välittömästi sovellettavissa unionin säädöksissä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 17 Upfield Hungary pitää Unkarissa kaupan tuotetta, josta käytetään nimeä ”Flóra ProActiv, 35 prosenttia rasvaa sisältävä kasvislevite, johon on lisätty kasvisteroleita”. Kyseisen tuotteen merkinnöissä mainitaan muun muassa ”Vitamiinit (A, D)”.
- 18 Somogyn lääninhallitus, jonka tehtävänä on muun muassa valvoa kuluttajansuojan alalla sovellettavan säännösten noudattamista, katsoi, ettei tämä tieto ollut asetuksen N:o 1169/2011 säännösten mukainen, koska niissä edellytetään, että elintarvikkeiden merkinnöissä on yleisesti ilmoitettava elintarvikkeiden koostumukseen kuuluvien eri ainesosien yksilöllinen nimi ja siinä erityistapauksessa, että nämä ainesosat ovat vitamiineja, niiden sisältämät vitamiiniformulaatiot. Lääninhallitus teki siis päätöksen, jolla Upfield Hungary määrättiin muuttamaan kyseessä olevan tuotteen merkintöjä.
- 19 Upfield Hungaryn nostettua tästä päätöksestä kanteen toimivaltainen tuomioistuin kumosi kyseisen päätöksen nojautumalla kahdenlaisiin seikkoihin. Yhtäältä se katsoi pääasiallisesti, ettei asetuksessa N:o 1169/2011 määritellä, mitä on yleisesti pidettävä elintarvikkeiden koostumukseen kuuluvien ainesosien ”yksilöllisenä nimenä”. Toisaalta se huomautti, ettei myöskään asetuksessa N:o 1925/2006 määritellä tarkemmin niiden vitamiinien, kivennäisaineiden ja muiden aineiden nimiä, joihin siinä viitataan, vaikka sen liitteessä II luetellaan muun muassa A-vitamiinin ja D-vitamiinin erilaiset vitamiiniformulaatiot, joita elintarvikkeisiin voidaan lisätä. Näiden seikkojen perusteella kyseinen tuomioistuin päätteli, ettei kumpikaan kyseessä olevista asetuksista eikä mikään muukaan unionin oikeuden säännös ole esteenä sille, että elintarvikkeen merkinnöissä käytetään nimiä ”A-vitamiini” ja ”D-vitamiini”.
- 20 Somogyn lääninhallitus teki tämän jälkeen Kúriaan (ylin tuomioistuin, Unkari) valituksen, jonka tueksi se väittää ensinnäkin, että asetuksessa N:o 1169/2011 edellytetään yleisesti, että elintarvikkeiden merkinnöissä ilmoitetaan kaikkien niiden koostumukseen kuuluvien ainesosien yksilöllinen nimi, ja toiseksi, että erityisesti A- ja D-vitamiinien kaltaisten ainesosien osalta tämä yksilöllinen nimi vastaa tiettyyn elintarvikkeeseen lisättyä vitamiiniformulaatiota ja tämän vitamiiniformulaation on puolestaan kuuluttava välttämättä niihin vitamiiniformulaatioihin, joiden käyttö on sallittu asetuksen N:o 1925/2006 liitteen II nojalla.

- 21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tässä argumentaatiossa tulee esiin kysymys siitä, miten asetuksen N:o 1169/2011 18 artiklan 2 kohtaan sisältyvä käsite ”yksilöllinen nimi” on ymmärrettävä silloin, kun on kyse vitamiinien kaltaisista ainesosista. Koska kansallisten tuomioistuinten kanta ei ole tältä osin yhdenmukainen, sen mielestä on tarpeen esittää unionin tuomioistuimelle tätä koskeva kysymys.
- 22 Tässä tilanteessa Kúria päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [asetuksen N:o 1169/2011] säännöksiä ja erityisesti sen 18 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kun vitamiineja lisätään elintarvikkeisiin, elintarvikkeiden ainesosaluettelossa on mainittava vitamiinien nimen lisäksi myös vitamiiniformulaatiot, jotka elintarvikkeisiin voidaan lisätä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele kysymyksellään lähinnä, onko asetusta N:o 1169/2011 – kun otetaan huomioon erityisesti sen 18 artiklan 2 kohta – tulkittava siten, että jos elintarvikkeeseen on lisätty vitamiinia, kyseisen elintarvikkeen ainesosaluettelossa on kyseisen vitamiinin nimen lisäksi mainittava käytetty vitamiiniformulaatio.
- 24 Tästä on aluksi todettava aluksi yhtäältä, että asetuksessa N:o 1169/2011 erotetaan toisistaan käsitteet ”ainesosa” ja ”ravintoaine”.
- 25 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa nimittäin täsmennetään, että käsitteellä ”ainesosa” tarkoitetaan ”elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, aromit, elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymit sekä koostetun ainesosan osat mukaan lukien, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa”.
- 26 Samanaikaisesti mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdan s alakohdassa säädetään, että käsitteellä ”ravintoaine” tarkoitetaan ”proteiinia, hiilihydraattia, rasvaa, ravintokuitua, natriumia, vitamiineja ja kivennäisaineita, jotka luetellaan [saman] asetuksen liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa”.
- 27 Toisaalta asetuksen N:o 1169/2011 9 artiklan 1 kohdan b ja l alakohdassa säädetään, että unionissa tuotetuissa tai kaupan pidetyissä elintarvikkeissa esiintyvistä ainesosista ja ravintoaineista on pakollista ilmoittaa elintarvikkeissa kaksi erillistä tietoa, joita ovat ”ainesosaluettelo” ja ”ravintoarvoilmoitus”.
- 28 Näistä kahdesta pakollisesta tiedosta ensimmäisen on mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaan sisällettävä kaikki kyseessä olevan elintarvikkeen ainesosat.
- 29 Mainituista pakollisista tiedoista jälkimmäisen on puolestaan sisällettävä saman asetuksen 30 artiklan 1 kohdan mukaan asianomaisen elintarvikkeen energiasisältö ja rasvan, tyydyttyneiden rasvojen, hiilihydraatin, sokereiden, proteiinin ja suolan määrät. Sitä voidaan lisäksi täydentää mainitun artiklan 2 kohdan nojalla ilmoittamalla muun muassa vitamiinit, joita esiintyy kyseisessä elintarvikkeessä merkitsevä määrä.

- 30 Tästä seuraa, että vitamiinit luonnehditaan asetuksessa N:o 1169/2011 lähtökohtaisesti ravintoaineiksi ja että ne voidaan näin ollen mainita kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa ja 30 artiklassa tarkoitetussa ravintoarvoilmoituksessa, kun niitä esiintyy elintarvikkeessa merkitsevä määrä, mutta tämä tieto ei kuitenkaan ole pakollinen.
- 31 On kuitenkin täsmennettävä, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 32–34 kohdassa – tämä luonnehdinta ei merkitse sitä, etteivätkö vitamiinit voisi samanaikaisesti olla asetuksessa N:o 1169/2011 tarkoitettuja ainesosia.
- 32 Kuten tämän tuomion 25 kohdasta ilmenee, käsite ”ainesosa” kattaa sitä vastoin elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa ”käytetyn” tuotteen, aineen tai osan, joka ”on mukana” valmiissa tuotteessa sellaisenaan, mistä voi olla kyse vitamiinin osalta.
- 33 Tästä seuraa, että jos elintarvikkeeseen lisätään vitamiinia, kyseinen vitamiini on pakko ilmoittaa asetuksen N:o 1169/2011 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 18 artiklassa säädettyssä ainesosaluettelossa. Sitä ei sitä vastoin tarvitse välttämättä mainita ja ilmaista määrällisesti kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa ja 30 artiklassa tarkoitetussa ravintoarvoilmoituksessa.
- 34 Siitä, millä nimellä tällainen vitamiini on sisällytettävä ainesosaluetteloon, joka asianomaisessa elintarvikkeessa on oltava, on huomautettava, että asetuksen N:o 1169/2011 18 artiklan 2 kohdan mukaan elintarvikkeessa esiintyvät ainesosat on ilmoitettava niiden yksilöllisellä nimellä kyseisen asetuksen 17 artiklan säännösten mukaisesti.
- 35 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1169/2011 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ainesosien nimellä on ymmärrettävä tarkoitettavan asianomaisen ainesosan virallista nimeä, tai jos virallista nimeä ei ole, kyseisen ainesosan tavanomaista nimeä, tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, kuvaavaa nimeä.
- 36 Asetuksen N:o 1169/2011 18 artiklan 2 kohdassa oleva viittaus ”yksilölliseen nimeen” tai kyseisen asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa olevat viittaukset ”viralliseen nimeen”, ”tavanomaiseen nimeen” ja ”kuvaavaan nimeen” eivät sellaisinaan ja lisätäsmennysten puuttuessa tekstistä mahdollista sen nimen määrittämistä, jolla unionissa tuotettuun tai kaupan pidettyyn elintarvikkeeseen lisätty vitamiini on ilmoitettava kyseistä elintarviketta koskevassa ainesosaluettelossa.
- 37 Näissä olosuhteissa näitä säännöksiä tulkittaessa on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon niiden pelkän sanamuodon lisäksi asiayhteys, johon ne kuuluvat, ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa ne ovat (tuomio 7.6.2005, VEMW ym., C-17/03, EU:C:2005:362, 41 kohta ja tuomio 21.1.2021, Saksa v. Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:C:2021:48, 81 kohta).
- 38 Siltä osin kuin on ensimmäiseksi kyse asiayhteydestä, johon kyseessä olevat säännökset kuuluvat, on ensinnäkin huomattava, että asetuksen N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan n alakohdassa määritellään ilmaisu ”virallinen nimi” ja o alakohdassa ilmaisu ”tavanomainen nimi” täsmenämällä, että ensin mainitulla tarkoitetaan ”elintarvikkeen nimeä, josta säädetään elintarvikkeeseen sovellettavissa unionin säännöksissä, tai jos tällaisia unionin säännöksiä ei ole, sitä nimeä, josta säädetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jossa elintarviketta myydään”, ja jälkimmäisellä ”nimeä, jonka sen jäsenvaltion kuluttajat, jossa elintarviketta myydään, mieltävät kyseisen elintarvikkeen nimeksi ilman, että nimeä tarvitsee selittää”.

- 39 Kyseisen asetuksen 30 artiklan 2 kohdan f alakohdassa ja sen liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa viitataan toiseksi vitamiineihin, jotka voidaan ilmoittaa ja ilmaista määrällisesti asetuksen 9 artiklan 1 kohdan l alakohdassa säädettyssä ravintoarvoilmoituksessa, jos niitä esiintyy unionissa tuotetussa tai kaupan pidetyssä elintarvikkeessa merkitsevä määrä. Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 47 kohdassa, kyseisessä liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa kyseessä olevat vitamiinit luetellaan kuitenkin siten, että ne ilmoitetaan sellaisilla nimillä kuten "A-vitamiini", "D-vitamiini" tai "E-vitamiini", mutta siinä ei todeta, että nämä nimet olisivat unionin oikeuden mukaan virallisia nimiä.
- 40 Näihin vitamiineihin ei kolmanneksi kyseisissä säännöksissä eikä missään muussakaan asetuksen N:o 1169/2011 säännöksessä viitata muilla nimillä.
- 41 Asetuksen N:o 1925/2006, jolla lähennetään kansallisia säännöksiä, jotka koskevat vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämistä elintarvikkeisiin, 3 artiklan 1 kohdassa säädetään neljänneksi, että "elintarvikkeisiin saa lisätä vain liitteessä I lueteltuja vitamiineja ja/tai kivennäisaineita liitteessä II luetelluissa muodoissa". Kuten näistä kahdesta liitteestä ensimmäisestä ilmenee, kyseessä olevien eri vitamiinien nimet vastaavat asetuksen N:o 1169/2011 liitteessä XIII olevan A osan 1 kohdassa mainittuja nimiä, sellaisina kuin ne on palautettu mieleen tämän tuomion 39 kohdassa, mutta on kuitenkin huomattava, että unionissa tuotettuihin tai kaupan pidettyihin elintarvikkeisiin voidaan lisätä ainoastaan näistä liitteistä jälkimmäisessä nimenomaisesti lueteltuja vitamiiniformulaatioita.
- 42 Asetuksen N:o 1925/2006 tarkoituksena ei viidenneksi kuitenkaan ole säännellä ravintoarvoja koskevia merkintöjä tai laajemmin tietojen antamista kuluttajille vitamiinien esiintymisestä näissä elintarvikkeissa, vaan tällaista kysymystä säännellään sitä vastoin edelleen yksinomaan, kuten kyseisen asetuksen 7 artiklan 3 kohdasta selvästi ilmenee ja kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 45 kohdassa huomauttanut, asetuksella N:o 1169/2011. Asetuksen N:o 1925/2006 liitteessä II lueteltuja vitamiiniformulaatioita ei siis voida pitää niminä, jotka on lisättävä tämän tuomion 39 kohdassa mainittuihin nimiin, varsinkaan kun tässä liitteessä täsmennetään, että kyse on ainoastaan kunkin kyseessä olevan vitamiinin erilaisista "muodoista".
- 43 Kaikista edellä esitetyistä säännöksistä ilmenee siten, että asetuksessa N:o 1169/2011 viitataan vitamiineihin, joita on unionissa tuotetuissa tai kaupan pidetyissä elintarvikkeessa merkitsevä määrä, sellaisilla nimillä kuten "A-vitamiini", "D-vitamiini" tai "E-vitamiini", kun ne mainitaan asetuksen N:o 1169/2011 9 artiklan 1 kohdan l alakohdassa, 30 artiklassa ja liitteessä XIII säädettyssä ravintoarvoilmoituksessa.
- 44 Tämän asetuksen eri säännösten johdonmukaisen tulkinnan ja soveltamisen varmistamiseksi on katsottava, että tällaiset vitamiinit olisi myös ilmoitettava näillä samoilla nimillä, kun ne mainitaan kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 18 artiklassa tarkoitetussa ainesosaluettelossa.
- 45 Toiseksi on huomattava, että asetuksen N:o 1169/2011 tavoitteena on – kuten sen 1 artiklan 1 kohdasta ja 3 artiklan 1 kohdasta yhdessä luettuina ilmenee – muun muassa varmistaa korkean tason kuluttajansuoja elintarviketietojen osalta, ottaen huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset, antamalla kuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä varten (ks. vastaavasti tuomio 13.1.2022, Tesco Stores ČR, C-881/19, EU:C:2022:15, 43 ja 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 46 Tämä tavoite ilmenee muun muassa mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa ilmaistusta vaatimuksesta, jonka mukaan kuluttajille unionissa tuotetuista tai kaupan pidetyistä elintarvikkeista annettujen tietojen on oltava oikeellisia, selviä ja helposti ymmärrettäviä.
- 47 Tätä vaatimusta on arvioitava paitsi ottamalla huomioon kuluttajien mahdolliset eri käsitykset, kuten tämän tuomion 45 kohdassa on todettu, myös ottamalla lähtökohdaksi tavanomaisesti valistunut sekä kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja, kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee (tuomio 16.7.1998, Gut Springenheide ja Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, 31 kohta ja tuomio 10.9.2009, Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, 61 kohta).
- 48 Mainitut tavoite ja vaatimus tukevat kuitenkin tämän tuomion 44 kohdassa esitettyä tulkintaa. Sillä, että vitamiinit ilmoitetaan asetuksessa N:o 1169/2011 säädetyissä ravintoarvoilmoituksessa ja ainesosaluettelossa johdonmukaisesti ja yksinomaan sellaisilla nimillä kuten ”A-vitamiini” tai ”D-vitamiini”, voidaan näet varmistaa oikeellinen, selvä ja tavanomaisesti valistuneelle sekä kohtuullisen tarkkaavaiselle ja huolelliselle keskivertokuluttajalle helposti ymmärrettävä tieto.
- 49 Kääntäen se, että ravintoarvoilmoituksessa käytetään pelkästään näitä nimiä ja että siihen lisätään samanaikaisesti sellaiset asetuksen N:o 1925/2006 liitteessä II luetellut merkitykselliset vitamiiniformulaatiot, kuten ”retinyyliasetaatti” tai ”kolekalsiferoli”, niiden sisällyttämiseksi ainesosaluetteloon, saattaisi johtaa – kun otetaan huomioon se, että suurin osa näistä vitamiiniformulaatioista on suhteellisen vaikeaselkoisia ja suurelle yleisölle tuntemattomia – siihen, että tällaisista tiedoista tulee monimutkaisempia, teknisempiä ja näin ollen epäselvempiä ja keskivertokuluttajalle vaikeammin ymmärrettäviä.
- 50 Kaiken edellä esitetyn perusteella kysymykseen on vastattava, että asetusta N:o 1169/2011 on – kun otetaan huomioon erityisesti sen 18 artiklan 2 kohta – tulkittava siten, että jos elintarvikkeeseen on lisätty vitamiinia, kyseisen elintarvikkeen ainesosaluettelossa ei kyseisen vitamiinin nimen lisäksi tarvitse mainita käytettyä vitamiiniformulaatiota.

Oikeudenkäyntikulut

- 51 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25.10.2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011 on – kun otetaan huomioon erityisesti sen 18 artiklan 2 kohta – tulkittava siten, että jos elintarvikkeeseen on lisätty vitamiinia, kyseisen elintarvikkeen ainesosaluettelossa ei kyseisen vitamiinin nimen lisäksi tarvitse mainita käytettyä vitamiiniformulaatiota.

Allekirjoitukset